

การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework)
เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

Inclusive Educational Administration Based on The SEAT Framework
for The Effectiveness of Elementary Schools Under Ubon Ratchathani
Primary Educational Service Area Office 1

สุทธิสาร คำหวาน¹, เมธาวี โชติชัยพงศ์²

Suttisan Khamwan¹, Methavee Chotchaipong²

มหาวิทยาลัยราชธานี¹⁻²

Ratchathani University¹⁻²

Email: sutisan.khamwan@gmail.com¹, Methavee@rtu.ac.th²

Received : February 10, 2024; Revised : February 19, 2025; Accepted : July 1, 2025

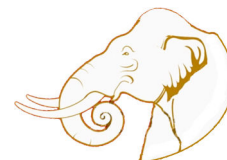
บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา และ 2) ศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และพี่เลี้ยงเด็กพิการ ปีการศึกษา 2566 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 46 คน และครูผู้สอน จำนวน 216 คน และพี่เลี้ยงเด็กพิการ จำนวน 8 คน ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 93.70 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีข้อเสนอการพัฒนาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ดังนี้ 1) โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้เอื้ออำนวยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม 2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือ

นักเรียนที่มีความบกพร่อง และ 3) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอน รูปแบบในการสอนที่น่าสนใจ โดยเน้นคุณภาพที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท; ประสิทธิภาพของโรงเรียนระดับประถมศึกษา; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

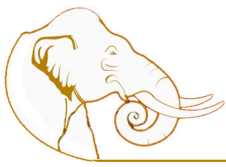
Abstract

The objectives of this research were 1) to study inclusive educational administration based on the SEAT Framework for the effectiveness of elementary schools, and 2) to study the development of inclusive education administration according to SEAT Framework for the effectiveness of primary schools. The sample consisted of 270 subjects in Academic Year of 2566 B.E.. The sample size was defined using Krejcie and Morgan's table (1970) divided into 46 school administrators, 216 teachers, and 8 special childcare assistants. Two hundred and 253 copies of the questionnaire, or about 93.70 percent, were returned. The research tool was a five-level scale questionnaire with a reliability of .96. The statistics included Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, and Content Analysis.

The findings were as follows:

1. The inclusive educational administration based on the SEAT Framework for the effectiveness of elementary schools as a whole and individual aspects were at the high levels.
2. Five significant developments of inclusive educational administration based on the SEAT Framework for the effectiveness of elementary schools presented on the top 3 essential developments which were 1) Ability of Instrument Utilization Adapted to Environment, schools should allocate budget to environment improvement, both external and internal, to facilitate special needs students appropriately, 2) Ability of Instrument Utilization for Producing High Achievement Students, administrators should promote teachers to use variety of evaluate instruments and to change methods and criteria of suitable evaluation for disable or impaired students, and 3) Promoting Instructional Activities for Self-adaption Ability to Environment, administrators should promote teachers and personnel to be innovatively develop interesting teaching medias and teaching models, focusing on student's quality.

Keywords: Inclusive Educational Administration Based on the SEAT Framework; Effectiveness of Schools in Elementary school; Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1

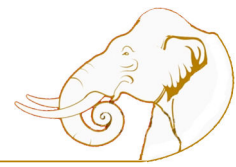

บทนำ

การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความพิการเรียนรวมในสถานศึกษาปกติ ซึ่งการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ส่งผลให้เด็กที่มีความพิการและเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการเตรียมความพร้อมมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเองให้อยู่ในสังคมได้ แต่ยังพบปัญหาของการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เช่น จากรายงานผลการดำเนินงานของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) พบว่า จำนวนกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเด็กด้อยโอกาส และผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา มีจำนวนเด็กด้อยโอกาส ประเภทเด็กยากจน และผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้านปัญหา การเรียนรู้และบกพร่องทางสติปัญญา ได้รับโอกาสเข้าเรียนมากที่สุด เช่นเดียวกันกับ ภาวณี เหมียโก (2563) ที่พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาเรียนรวม ได้แก่ ผู้บริหาร และครูบางส่วน ไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรวม พี่เลี้ยงเด็กพิการปฏิบัติงานไม่ตรงกับภาระงาน ครูที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการเรียนรวมบางส่วนเป็นครูที่ยังไม่ได้เข้ารับการอบรมเป็นผู้คัดกรองคนพิการทางการศึกษา ทำให้ขาดความรู้เกี่ยวกับการคัดกรองเด็กพิการในโรงเรียน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นต้น ซึ่งจากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้โรงเรียนที่จัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ไม่มีคุณภาพ ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประสิทธิผลตามที่กำหนด

ประสิทธิผลของโรงเรียน เกิดขึ้นเมื่อสถานศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาได้ ซึ่งประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสำคัญในการบริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลและความสำเร็จของสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแผนที่กำหนดไว้ ซึ่ง Mott (1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน ว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน ทั้งนี้ วรริศา อรุณกิตติพร (2561) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน เป็นความสามารถของแต่ละโรงเรียน ในการบรรลุสิ่งที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งเกณฑ์การวัดว่าจะบรรลุประสิทธิผลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ตามลักษณะโครงสร้างขององค์การที่มีลักษณะเกี่ยวพันกัน และมีระดับการลดหลั่นกันในระดับต่าง ๆ ทั้งปัจจัยระดับนักเรียน ห้องเรียน และโรงเรียน ตลอดจนต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอก ส่วน ปวีณา ศรีนาราง และคณะ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษา มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างไม่เป็นระบบ ทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ การทำงานของครู และการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละโรงเรียน ยังขาดการดำเนินงานที่เป็นระบบ ดังนั้น โรงเรียนทุกแห่งควรทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และโรงเรียนควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านการบริหารจัดการ และด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สถานศึกษาเกิดประสิทธิผลสูงต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 156 โรงเรียน มีนักเรียนพิการเรียนรวมกับนักเรียนปกติ จำนวน 1,715 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1, 2566) ในการจัดการศึกษา โรงเรียนยังพบปัญหาในด้านประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่หลายประการ แต่อาจจะยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน สิ่ง

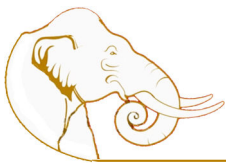

หนึ่งที่สามารถยืนยันประสิทธิผลของโรงเรียนได้ คือ ความสามารถของแต่ละโรงเรียนในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ภาพรวม พบว่านักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ระดับจังหวัด และระดับประเทศ รวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้และโครงการต่าง ๆ ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ พบปัญหา/อุปสรรค หลายประการในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน อาทิเช่น การเปลี่ยนบุคลากรบ่อย ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ/กฎหมาย หลักเกณฑ์ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องก่อให้เกิดข้อผิดพลาด การจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง นโยบายไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง และโรงเรียนเข้าร่วมโครงการน้อย ส่งผลให้ไม่เกิดการพัฒนาและการแข่งขัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1, 2564) ซึ่งจากการศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรวม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 10 จังหวัดอุบลราชธานี (2565) พบปัญหา คือ บุคลากรที่รับผิดชอบในโรงเรียนไม่ผ่านการอบรมคัดกรองเด็กพิการตามกฎหมายกระทรวง ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการคัดกรอง หรือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษในโรงเรียนรวมงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการอนุมัติสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาในโรงเรียนรวมยังไม่เพียงพอ และบางโรงเรียนมีการปรับพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความพิการทางด้านร่างกาย อาทิ ไม่มีทางลาดเข้าห้องน้ำ เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ซึ่งคาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสถานศึกษาในการบริหารจัดการเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษานำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรวมเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ วิธีการ และการบริหารจัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียนที่มีเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวม กับเด็กทั่วไป ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายและนโยบายที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน รวมทั้งมีความพยายามที่จะดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่ยังมี ปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควร ทั้งนี้ เบญจา ชลธารนนท์ (2546) ได้นำรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมาใช้ในประเทศไทย และพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กปกติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวม โดยใช้โครงสร้างซีท ได้แก่

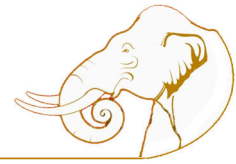
1. นักเรียน (S: Student) เตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ที่มีความบกพร่องในด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือทางวิชาการพิจารณาให้ได้รับการช่วยเหลือ หรือเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความพิการเพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน

2. สภาพแวดล้อม (E: Environment) ควรจัดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment: LER) โรงเรียนควรพยายามให้เด็กได้เรียนในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด โรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมโดยใช้หลักวิชาการคือ พิจารณาถึงสภาพความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภทบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นในโรงเรียน ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่สำคัญยิ่งในที่จะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนรวมในโรงเรียน

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities) กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม

4. เครื่องมือ (T: Tools) หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนรวมช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นการช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ อันได้แก่ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจงบประมาณระบบการบริหารจัดการ กฎกระทรวง เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อทางการศึกษา เช่น อุปกรณ์ สื่อสิ่งพิมพ์ อักษรเบรลล์ หนังสือเสียงสำหรับเด็กตาบอดบริการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท เช่น การเขียนและอ่านอักษร Braille การสอนภาษามือ การฝึกพูด รวมทั้งการสอนเสริมวิชาการต่าง ๆ ตำรา ความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา เช่น กิจกรรมบำบัดและกายภาพบำบัด การแก้ไขการพูด

นักการศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เช่น จริยา ตรุษฎี (2562) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ

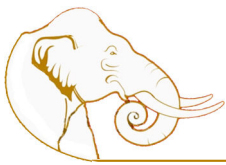

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ด้านนักเรียน นักเรียนพิเศษเรียนรวมได้มีโอกาสเรียนรวมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านเครื่องมือ นักเรียนพิเศษเรียนรวมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง โดยโรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการสื่อทางการศึกษาพิเศษ และผลการวิจัยของ พลธาวิณ วัชรพรธำรงค์ และ ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา จังหวัดชลบุรี ด้วยรูปแบบ BANSUAN@CHON1 Model พบว่า สภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการเรียนรวม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มีสภาพปัจจุบันและปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรวม สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้านโดยเร็วที่สุด การจัดการศึกษาพิเศษ ควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท การศึกษาพิเศษและการฟื้นฟูบำบัดทุกด้าน ควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่าง การจัดโปรแกรมการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเน้นที่ความสามารถของเด็กและให้เด็กมีโอกาสได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงความพิการ หรือความบกพร่อง การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเองมีความเชื่อมั่นมีสัจธรรมแห่งตน และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ และการศึกษาพิเศษ ควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่เกิดเรื่อยไป ขาดตอนไม่ได้ โดยทุกกระบวนการต้องร่วมมือกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน รวมทั้งผู้ปกครอง และชุมชน โดยปลูกฝังด้านจิตสำนึกและเจตคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนโดยคำนึงถึงศักยภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือความบกพร่องเฉพาะบุคคล โดยคำนึงว่าต้องทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการจัดให้นักเรียนได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญหลายสาขาอาชีพ และพ่อแม่หรือผู้ปกครองในลักษณะการรวมพลัง และต้องอาศัยแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

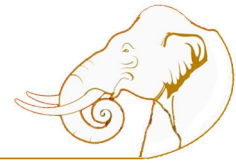
2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

Mott (1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) ได้บูรณาการกรอบแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยนำผลผลิตของนักเรียนด้านปริมาณ (Quantity of Product) ผลผลิตโรงเรียนด้านคุณภาพ (Quality of the Product) ประสิทธิภาพการทำงาน การปรับตัวความยืดหยุ่นในนโยบายและการบริหารงาน โดยกำหนดเหตุผลของการบูรณาการว่า องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม 4) การแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาสถานศึกษา ทั้งนี้ Hoy and Miskel (2001) ได้เสนอว่าสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ควรวัดจาก 1) ผลสัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา แสดงให้เห็นคุณค่าของหลักสูตร ผู้บริหาร และครูผู้สอน การวัดประสิทธิผลของโรงเรียนจึงควรพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ได้แก่ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างเป็นระบบของนักเรียน ศีลธรรมของนักเรียน คະแนนการสอบระดับชาติ นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าเรียน ในสถานศึกษาอื่นได้ ผลงานเป็นที่ยอมรับหรือได้รับรางวัล และ

พัฒนาการของนักเรียน 2) ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นความรู้สึกพึงพอใจต่องานภาระงานผลตอบแทนของงาน สวัสดิการ ตัวงานเนื้องาน ความรู้สึกพึงพอใจต่อสถานที่ทำงาน เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา นโยบาย แผนงาน มาตรการ การอุทิศตน ความอิสระในการปฏิบัติงาน การใช้ทักษะที่หลากหลาย มีมุมมองว่างาน มีความสำคัญความพึงพอใจต่อโอกาสการเลื่อนตำแหน่ง 3) การขาดงาน วัดจากอัตราการขาดงานของบุคลากร อันมีสาเหตุเนื่องมาจากภาวะผู้นำของผู้บริหาร บรรยากาศขององค์การ ทักษะของบุคลากรต่องานเจตคติต่องานจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความเครียด ภาระงาน บรรยากาศการทำงาน การขาดแรงจูงใจและแรงกระตุ้นในการทำงาน 4) อัตราการลาออกจากการเรียนกลางคัน การที่นักเรียนออกจากโรงเรียนก่อนที่จะจบหลักสูตร ด้วยสาเหตุความยากจน ย้ายถิ่นฐานตามผู้ปกครอง ปัญหาครอบครัวประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ต้องคดีหรือถูกจับ และการออก จากโรงเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ และ 5) คุณภาพโดยทั่วไป ได้แก่ การตอบสนองต่อชุมชน และการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ สถานศึกษาสามารถปรับนโยบาย วิธีการดำเนินงานให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี ทั้งนี้ นักการศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน อาทิเช่น ผลการวิจัยของ เปมิกา สุขสำราญ และ ทินกร พูลพุด (2561) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีทที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 พบว่า การบริหารจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีทของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีทกับประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีข้อเสนอแนะ คือ โรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะด้านอารมณ์ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนพิเศษสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้สูงขึ้น และครูผู้สอนจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น และควรเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

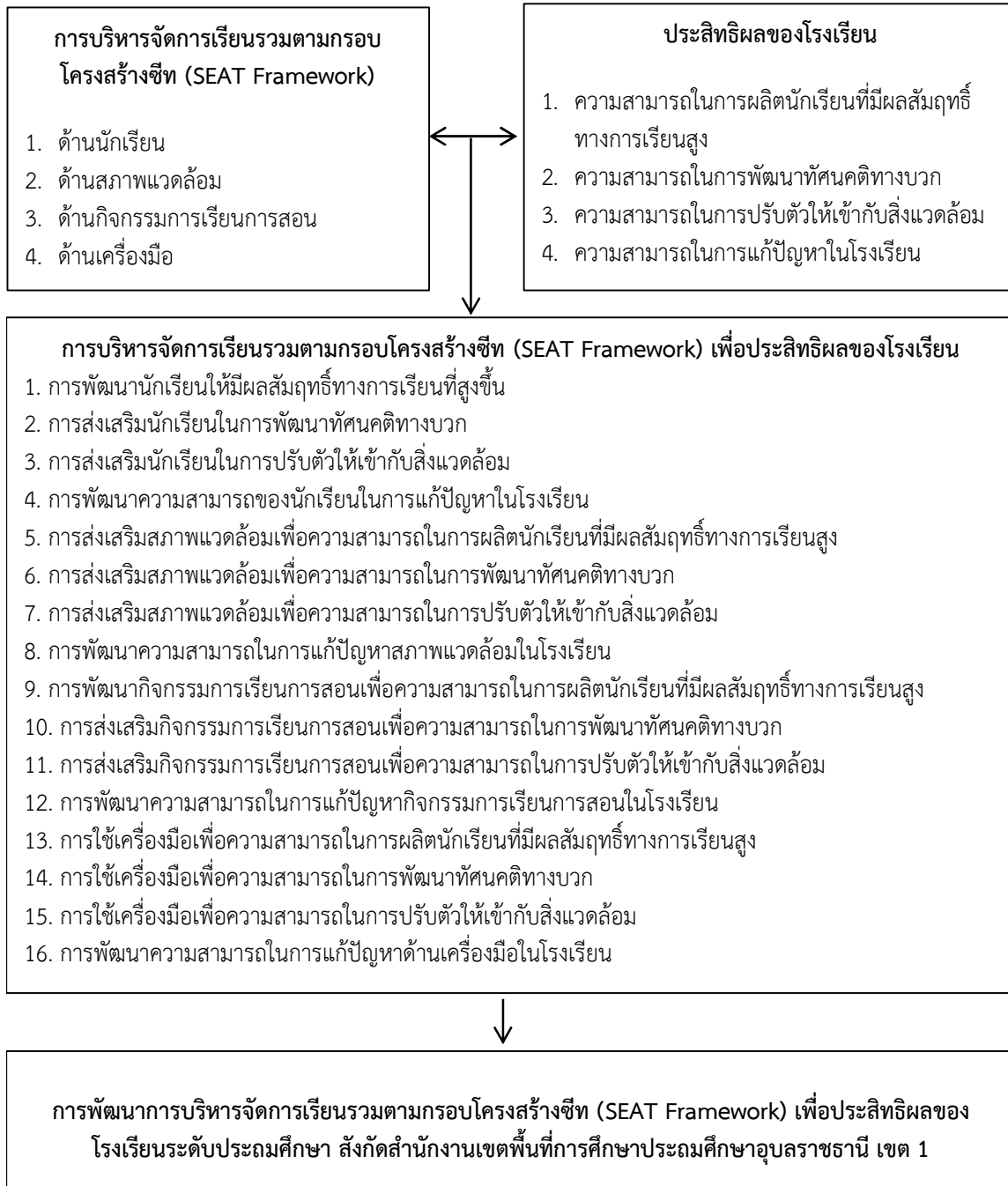
จากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสตร์ทางการบริหารและองค์การ นับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดหรือประสิทธิผล เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ สถานศึกษาจะอยู่รอดและมีความมั่นคงจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ถ้าสถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์จะสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ถ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ก็จะล่มสลายไปในที่สุด จึงกล่าวได้ว่าแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การซึ่งขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของกระบวนการทรัพยากรมนุษย์และมนุษยสัมพันธ์ และนวัตกรรม และการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม

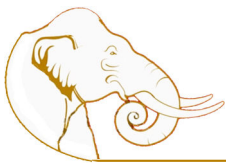
กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการศึกษาในปีการศึกษา 2566 ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และพี่เลี้ยงเด็กพิการ ปีการศึกษา 2566 มีโรงเรียนจำนวน 156 โรงเรียน มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 910 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และพี่เลี้ยงเด็กพิการ ปีการศึกษา 2566 มีโรงเรียนจำนวน 156 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามอำเภอในเขตพื้นที่บริการ และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และมีข้อคำถามปลายเปิด ทำการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง .67-1.00 และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) โดยใช้เทคนิค Item-Total Correlation และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach พบว่าแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ระหว่าง .48 - .80 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

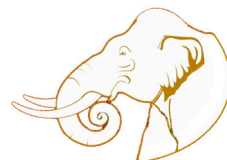
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยขอความร่วมมือจากครูธุรการโรงเรียนเป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามให้แล้วส่งกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ และผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และขอรับกลับคืนด้วยตนเอง รวมแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 270 ฉบับ ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 265 ฉบับ ซึ่งมีความสมบูรณ์ จำนวน 253 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.70 ของแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำมาบันทึกข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2566

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการหาค่าความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย

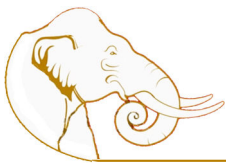
1. การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ของการบริหารจัดการเรียนรวม

ตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

ด้าน ที่	การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	อันดับ ที่
1.	การพัฒนาให้นักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น	3.64	.42	มาก	14
2.	การส่งเสริมนักเรียนในการพัฒนาทัศนคติทางบวก	3.55	.35	มาก	16
3.	การส่งเสริมนักเรียนในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	3.68	.51	มาก	13
4.	การพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการแก้ปัญหาในโรงเรียน	3.70	.44	มาก	12
5.	การส่งเสริมสภาพแวดล้อมเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.60	.51	มาก	15
6.	การส่งเสริมสภาพแวดล้อมเพื่อความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก	3.96	.43	มาก	4
7.	การส่งเสริมสภาพแวดล้อมเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อม	3.84	.37	มาก	7
8.	การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	3.77	.49	มาก	10
9.	การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.92	.43	มาก	5
10.	การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการพัฒนาทัศนคติ ทางบวก	3.86	.38	มาก	6
11.	การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้า กับสิ่งแวดล้อม	3.81	.38	มาก	8
12.	การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหากิจกรรมการเรียนการสอนใน โรงเรียน	4.08	.36	มาก	3
13.	การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง	4.16	.43	มาก	1
14.	การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก	4.10	.45	มาก	2
15.	การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	3.80	.32	มาก	9
16.	การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้านเครื่องมือในโรงเรียน	3.77	.45	มาก	11
รวม		3.83	.15	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .43) รองลงมาคือ

การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .45) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมนักเรียนในการพัฒนาทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = .35)

2. การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา นำเสนอในประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ดังนี้

2.1 ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม

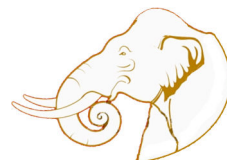
2.2 ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง

2.3 ด้านการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอนรูปแบบในการสอนที่น่าสนใจโดยเน้นคุณภาพที่เกิดกับนักเรียนเป็นสำคัญ

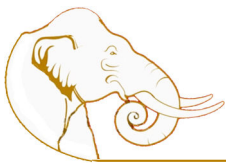
อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้เหมาะสมและเอื้อในการเรียนรู้กับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จัดครูที่มีความรู้ความสามารถ เข้าใจความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เน้นให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของนักเรียน รวมทั้งได้รับการจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังที่ ชำนาญ ศรีวงศ์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวม ต้องจัดการศึกษาให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรวมกัน ซึ่งการจัดการศึกษาต้องจัดการอย่างยืดหยุ่น และตอบสนองการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเด็กวิถีการเรียนรู้และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะมีความต้องการพิเศษ หรือไม่ก็ตาม ทุกคนเรียนไปด้วยกัน ครูปฏิบัติต่อนักเรียนเหมือนทุกคนเป็นเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถและความเหมาะสมของเด็กที่มีความบกพร่องของแต่ละคน เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสรับการศึกษาและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุวรรตน์ ช่างหล่อ (2561) การบริหารการจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนรวม มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนรวม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้โรงเรียนในสังกัดเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมถึงนักเรียนพิการสามารถเข้าเรียนรวมกับนักเรียนปกติได้

2. การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา อภิปรายประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้ ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประวีณา โกควณิช (2559) ที่ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า โรงเรียนควรจัดให้มีแผนการควบคุม จัดสรรงบประมาณ มีการควบคุมให้ใช้ได้อย่างปลอดภัย ไม่ละเลย หรือส่อไปในทางที่จะเกิดอันตราย และการจัดทำแผนควบคุมตรวจสอบอาคาร มีการตรวจสอบโต๊ะ เก้าอี้ อาคารเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ดูประวัติตัวตึก สภาพปูน-เหล็ก (ประตู - หน้าต่าง) ให้ครูประจำชั้นดูแล มีการควบคุมดูแลให้พร้อมใช้สม่ำเสมอ ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุชิต บุญมาก (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า มีการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวม คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูผลิต และใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา ส่งเสริมให้ครูปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผล โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย สอดคล้องกับผู้เรียนเฉพาะบุคคลครู สะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอน รูปแบบในการสอนที่น่าสนใจโดยเน้นคุณภาพที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกสร สกุลเมือง (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยพัฒนาสื่อและรูปแบบการจัดการเรียนรวมโดยยึดคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรวม มีความตั้งใจในการสอน มีการวางแผนการศึกษาอย่างรอบคอบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการยืดหยุ่นตามศักยภาพของเด็ก

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ดังภาพที่ 2

การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

- ผู้บริหารจัดการงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้เอื้ออำนวยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม

การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

- ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง

การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

- ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอน รูปแบบในการสอนที่น่าสนใจ โดยเน้นคุณภาพที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

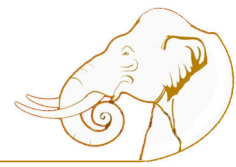
ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

จากภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา นำเสนอในประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ดังนี้

1. ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้เอื้ออำนวยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม

2. ด้านการใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง

3. ด้านการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอน รูปแบบในการสอนที่น่าสนใจ โดยเน้นคุณภาพที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

สรุป

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้านด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง รองลงมาคือ การใช้เครื่องมือเพื่อความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 16) การส่งเสริมนักเรียนในการพัฒนาทัศนคติทางบวก

2. การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา นำเสนอในประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ 3 อันดับแรก ดังนี้

2.1 โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียนให้เอื้ออำนวยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม 2

2.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และปรับเปลี่ยนวิธีการและเกณฑ์การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่อง

2.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีนวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการสอนรูปแบบในการสอนที่น่าสนใจโดยเน้นคุณภาพที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้บริหารควรจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้อื่น ๆ อย่างเหมาะสม ทำให้นักเรียนมีทักษะการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

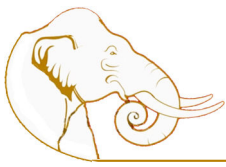
1.2 ผู้บริหารควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น รวมทั้งจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อส่งเสริมกระบวนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของโรงเรียนแก่ผู้ปกครอง และชุมชนทราบ ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

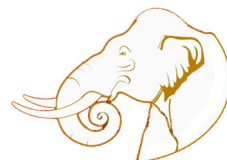
2.1 ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เพื่อจะได้ทราบความต้องการของบุคลากร และนำมาปรับปรุง พัฒนาได้ตรงกับความต้องการที่แท้จริง

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเรียนรวมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เพื่อนำมาใช้ประกอบการบริหารจัดการเรียนรวม

เอกสารอ้างอิง

- เกสร สกุลเมือง. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จริยา ตรุษฎี. (2562). แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชานาญ ศรีวงษ์. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เบญจา ชลธารันนท์. (2546). คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท. กรุงเทพฯ: เพทายการพิมพ์.
- ประวีณา โภควณิช. (2559). แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปวีณา ศรีนาราย, นภาเดช บุญเชิดชู และจิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย. (2561). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 9(2), 117-139. <https://dept.npru.ac.th/jssr/data/files/9.2jssr7.pdf>
- เปมิกา สุขสำราญ และ ทินกร พูลพัฒน์. (2561). ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีทที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 12(2), 224-233.
- พลธาวิณ วัชรทรรธารงค์ และ ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์. (2565). การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา จังหวัดชลบุรี ด้วยรูปแบบ BANSUAN @ CHON1 Model. วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(1), 45-52.
- ภาวณี เหมียโก. (2563). การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วริศรา อรุณกิตติพร. (2561). ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 10 จังหวัดอุบลราชธานี. (2565). รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ตามแผนปฏิบัติงาน ปีการศึกษา 2564. อุบลราชธานี: ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 10 จังหวัดอุบลราชธานี.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (2564). รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (2566). ข้อมูลสารสนเทศ ปีการศึกษา 2565. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). ความทั่วถึงและเท่าเทียมของการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- อนุชิต บุญมาก. (2560). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อนุวรรณ ช่างหล่อ. (2561). การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research and practice*. New York: Mc Graw-Hill International Edition.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Mott. P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. New York: Harper & Row.